

УДК 351+37.014.5

Філіппова Вікторія Дмитрівна

доцент кафедри державного управління і місцевого самоврядування
Херсонського національного технічного університету,
кандидат економічних наук, доцент

Грабарь Юрій Григорович

студент магістратури Херсонського національного технічного університету
за спеціальністю 8.15010009 «Місьцеве самоврядування»

УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ В ГАЛУЗІ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

Анотація. У статті досліджено ризики, що виникають у процесі формування та реалізації державної політики в галузі педагогічної освіти та запропоновано методологію управління цими ризиками. Визначено, що «ризиками в процесі формування та реалізації державної політики в галузі педагогічної освіти» є можливість виникнення несприятливої ситуації або невдалого результату розвитку системи педагогічної освіти в результаті певних управлінських рішень чи дій. Виходячи з цього, до основних ризиків віднесено фінансово-економічні, нормативно-правові, організаційно-управлінські та соціальні. Доведено, що реалізація інтегрального управління ризиками та впровадження системи контролю через ключові показники ризиків у процесі формування та реалізації державної політики в галузі педагогічної освіти мають забезпечити ефективність і результативність діяльності системи педагогічної освіти.

Ключові слова: державна політика, педагогічна освіта, управління ризиками.

Филиппова В.Д., Грабарь Ю.Г. Управление рисками в процессе формирования и реализации государственной политики в сфере педагогического образования

Аннотация. В статье проведено исследование рисков, возникающих в процессе формирования и реализации государственной политики в области педагогического образования, предложена методология управления этими рисками. Определено, что «рисками в процессе формирования и реализации государственной политики в области педагогического образования» является возможность возникновения неблагоприятной ситуации или неудачного результата развития системы педагогического образования в результате определенных управленческих решений или действий. Исходя из этого, к основным рискам отнесены финансово-экономические, нормативно-правовые, организационно-управленческие и социальные. Доказано, что реализация интегрального управления рисками и внедрение системы контроля через ключевые показатели рисков в процессе формирования и реализации государственной политики в области педагогического образования должны обеспечить эффективность и результативность деятельности системы педагогического образования в целом.

Ключевые слова: государственная политика, педагогическое образование, управление рисками.

Filippova V.D. , Hrabar Yu.H. Risk management in the process of formation and implementation of public policies in the sphere of teacher education

Annotation. The paper studied the risks arising in the process of formation and implementation of public policy in the field of teacher education, proposed a methodology for managing these risks. It was determined that "risks in the process of formation and implementation of state policy in the field of teacher education" is the possibility of an adverse situation or the result of a failed system of teacher education as a result of certain administrative decisions or actions. On this basis, the main risks include: financial-economic, organizationally-administrative and social risks. It is proved that implementation of integrated risk management and control system through the introduction of key performance indicators of risk in the process of formation and implementation of public policy in the field of teacher education should ensure efficiency and effectiveness of the system of teacher education as a whole.

Key words: public policy, pedagogical education, risk management.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Сучасна ситуація модернізаційних процесів формування та реалізації державної політики в галузі педагогічної освіти об'єктивно вимагає усвідомлення того, що сьогодні вирішувати завдання модернізації «не можливо без урахування прогностичних уявлень про наслідки їх реалізації, імовірнісної оцінки майбутніх результатів і шляхів розвитку системи освіти, а також дослідження ризиків імовірності несприятливого результату порівняно з прогнозованим сценарієм унаслідок властивої будь-якому інноваційному проекту невизначеності» [1]. Як наслідок, сьогодні все більш очевидною для суб'єктів діяльності на загальнодержавному рівні стає актуальність звернення до питання управління ризиками в процесі формування та реалізації державної політики в галузі освіти, зокрема педагогічної.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі аспекти управління ризиками в державному управлінні є предметом наукових пошуків В. Горбуліна, О. Долгого, А. Качинського, Т. Пахомової, А. Рачинського, Г. Ситника, В. Сороко, В. Шарого та ін.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Однак проведений аналіз наукових джерел дозволяє говорити про те, що в дослідженнях з проблем загальної теорії ризиків у державному управлінні до

сьогодні так і не вироблено єдиних методологічних підходів до виявлення та опису ризиків у процесі формування та реалізації державної політики.

Формулювання цілей статті. Саме тому метою статті є дослідження ризиків, що виникають у процесі формування та реалізації державної політики в галузі педагогічної освіти та визначення методології управління цими ризиками.

Виклад основного матеріалу. Детальний аналіз процесів формування та реалізації державної політики у сфері педагогічної освіти засвідчує, що у вітчизняній практиці спостерігається нестача навичок у виявленні ризиків, відсутність системного розуміння взаємозв'язку між різними видами ризиків, обмежене розуміння сценаріїв «найгіршого розвитку подій» [1]. Крім того, у процесі реалізації державної політики у сфері педагогічної освіти в Україні не повною мірою застосовується координація функцій між практиками зниження ризиків та управління ризиками.

Управління ризиками в процесі формування та реалізації державної політики у сфері освіти, зокрема педагогічної, – це новий напрямок у дослідженнях системи педагогічної освіти та її реформування. Саме в мінливих сучасних умовах управління ризиками існує можливість прогнозування й попередження негативних явищ, а отже, досягнення цілей довгострокових програм розвитку системи педагогічної освіти.

Слід відзначити, що серед найпоширеніших визначень ризику, які наводяться в зарубіжних і вітчизняних публікаціях, відзначають такі:

- ризик – потенційна можливість втрати, яка кількісно вимірюється;
- ризик – ймовірність виникнення втрат, збитків, ненадходження запланованих доходів;
- ризик – невизначеність фінансових результатів у майбутньому;
- ризик – вартісне вираження ймовірної події, яка веде до втрат;
- ризик – можливість несприятливого результату, небезпека, загроза втрат і пошкоджень [2].

Базуючись на зазначених положеннях, ми визначаємо «ризики в процесі формування та реалізації державної політики в галузі педагогічної освіти» як можливість виникнення несприятливої ситуації або невдалого результату розвитку системи педагогічної освіти в результаті певних управлінських рішень чи дій.

Виходячи з вищесказаного, до основних ризиків процесу формування та реалізації державної політики в галузі педагогічної освіти відносимо такі:

- фінансово-економічні ризики – недофінансування, зокрема з боку регіонів, муніципалітетів, освітніх установ;
- нормативно-правові ризики – неухвалення або несвоєчасне ухвалення необхідних нормативних актів, внесення істотних змін до законопроектів і постанов, що впливають на процес формування та реалізації державної політики в галузі педагогічної освіти;
- організаційні та управлінські ризики – недостатнє опрацювання питань, що вирішуються в межах реалізації державної політики в галузі педагогічної освіти, недостатня підготовка управлінського потенціалу, неадекватність системи моніторингу реалізації державної політики, відставання від термінів реалізації заходів;
- соціальні ризики, пов'язані з опором населення, професійної громадськості та політичних партій і рухів цілям і реалізації державної політики в галузі педагогічної освіти.

Слід зауважити, що фінансово-економічні ризики пов'язані з можливим недофінансуванням низки заходів, у яких передбачається співфінансування діяльності щодо досягнення цілей державної політики в галузі педагогічної освіти. Мінімізація цих ризиків можлива через укладення договорів про реалізацію заходів, спрямованих на досягнення цілей політики, через інституціоналізацію механізмів співфінансування.

Усунення (мінімізація) нормативних ризиків пов'язане з якістю планування реалізації державної політики в галузі педагогічної освіти,

забезпеченням моніторингу її реалізації та оперативного внесення необхідних змін.

Помилкова організаційна схема і слабкий управлінський потенціал (зокрема недостатній рівень кваліфікації для роботи з новими інструментами державної політики) можуть призводити до неефективного управління процесом реалізації державної політики в галузі педагогічної освіти, неузгодженості дій основного виконавця та суб'єктів державної політики в галузі педагогічної освіти, низької якості реалізації програмних заходів на державному, регіональному рівні і рівні освітніх організацій. Усунення ризику можливе за рахунок організації єдиного координаційного органу з реалізації державної політики в галузі педагогічної освіти та забезпечення постійного й оперативного моніторингу (зокрема соціологічного) щодо реалізації державної політики в галузі педагогічної освіти та її підпрограм, а також за рахунок коригування політики на основі аналізу даних моніторингу. Важливим засобом зниження ризику є проведення атестації та перепідготовка управлінських кадрів системи освіти, а також випереджальне розроблення інструментів моніторингу ще до початку реалізації державної політики в галузі педагогічної освіти.

Як зазначено вище, соціальні ризики можуть реалізуватися в опорі громадськості здійснюваним змінам, пов'язаному з недостатнім висвітленням цілей, завдань і планованих у рамках державної політики в галузі педагогічної освіти результатів, з помилками в реалізації заходів політики. Мінімізація такого ризику можлива за рахунок забезпечення широкого залучення громадськості до обговорення цілей, завдань і механізмів розвитку системи педагогічної освіти, а також публічного висвітлення ходу і результатів реалізації державної політики в галузі педагогічної освіти.

Погоджуючись з думкою інших науковців, визначаємо такі групи ризиків [3, с.93]:

- група мегаризиків (формується завдяки чинникам, що наявні в масштабах світової системи педагогічної освіти);
- група макроризиків (формується завдяки чинникам, що наявні в процесі формування та реалізації державної політики в галузі педагогічної освіти України);
- група мезоризиків (формується завдяки чинникам, що наявні в масштабі реалізації державної політики в галузі педагогічної освіти України);
- група мікроризиків (формується завдяки чинникам, що наявні в масштабі організаційної одиниці та/або суб'єктів державного управління в галузі педагогічної освіти).

У зв'язку з цим розроблення методології управління ризиками у процесі реалізації державної політики в галузі педагогічної освіти має включати такі етапи:

- визначення концептуальних засад управління ефективністю та якістю педагогічної освіти, принципів, функцій і методів управління ризиками в системі педагогічної освіти в умовах підвищення вимог до якості освіти в цілому;
- розкриття сутнісних характеристик, виявлення чинників, що впливають на якість вищої освіти;
- розроблення методології управління ризиками та впровадження системи контролю через ключові індикатори ризиків на основі структурно-функціональної моделі систем управління ризиками та контролю системи педагогічної освіти;
- практичне впровадження структурно-функціональних моделей систем управління ризиками та контролю системи педагогічної освіти;
- розроблення практичних методик діагностики результатів впровадження систем управління ризиками та контролю.

Слід зазначити, що реалізація інтегрального управління ризиками та впровадження системи контролю через ключові показники ризиків у процесі формування та реалізації державної політики у сфері педагогічної освіти можуть забезпечити ефективність і результативність діяльності системи педагогічної освіти. При цьому:

- досягаються цілі управління системою педагогічної освіти та управління якістю освіти;
- виконуються заходи, спрямовані на підвищення якості підготовки фахівців;
- поліпшується якість виробленої продукції (навчально-методичної, наукової літератури та ін.);
- забезпечується виконання нормативно-законодавчої бази в галузі педагогічної освіти;
- забезпечується ефективність державного управління в галузі педагогічної освіти;
- забезпечується функціонування самої системи управління ризиками та її елементів (підсистем).

Отже, управління ризиками в процесі формування та реалізації державної політики у сфері педагогічної освіти становить собою неперервний процес, що охоплює діяльність на всіх рівнях, використовується при розробленні й формуванні інноваційних програм розвитку системи педагогічної освіти, націлено на визначення подій, що можуть впливати на систему педагогічної освіти та управління ризиками. Результати такої діяльності дають адекватну гарантію досягнення цілей державної політики, запобігають ризикам втрати репутації вітчизняної системи педагогічної освіти.

Водночас слід чітко визначити ключові індикатори ризику – спеціально підібрані метрики (показники), що найбільш явно сигналізують про підвищення рівня того чи іншого ризику. Ці метрики вибираються на основі аналізу, й основною метою їх систематизації та селекції є прогнозування несприятливої

(негативної) події для запобігання можливих втрат у разі появи цієї несприятливої (негативної) події. Правильно підібраними ключовими індикаторами ризику є ті, що супроводжують ризик упродовж тривалого часу і не зникають при підвищенні або зниженні рівня цього ризику [4].

Слід зазначити, що використання індикаторів ризику вимагає структурованого підходу. У випадку операційних ризиків це може бути збільшення кількості негативних подій (наприклад, неефективність державного управління, відсутність державно-приватного партнерства, відмови, збої, затримки, рекламації, негативні наслідки реалізації державного політики за виокремлений або звітний період), що характеризує підвищення рівня організаційних і операційних ризиків процесів формування та реалізації державної політики в галузі педагогічної освіти.

Система управління ризиками (з урахуванням їх прогнозу) дозволить оцінити можливі ризикові події та оперативно вжити локалізацію й усунення причин виникнення ризиків (рис.1).

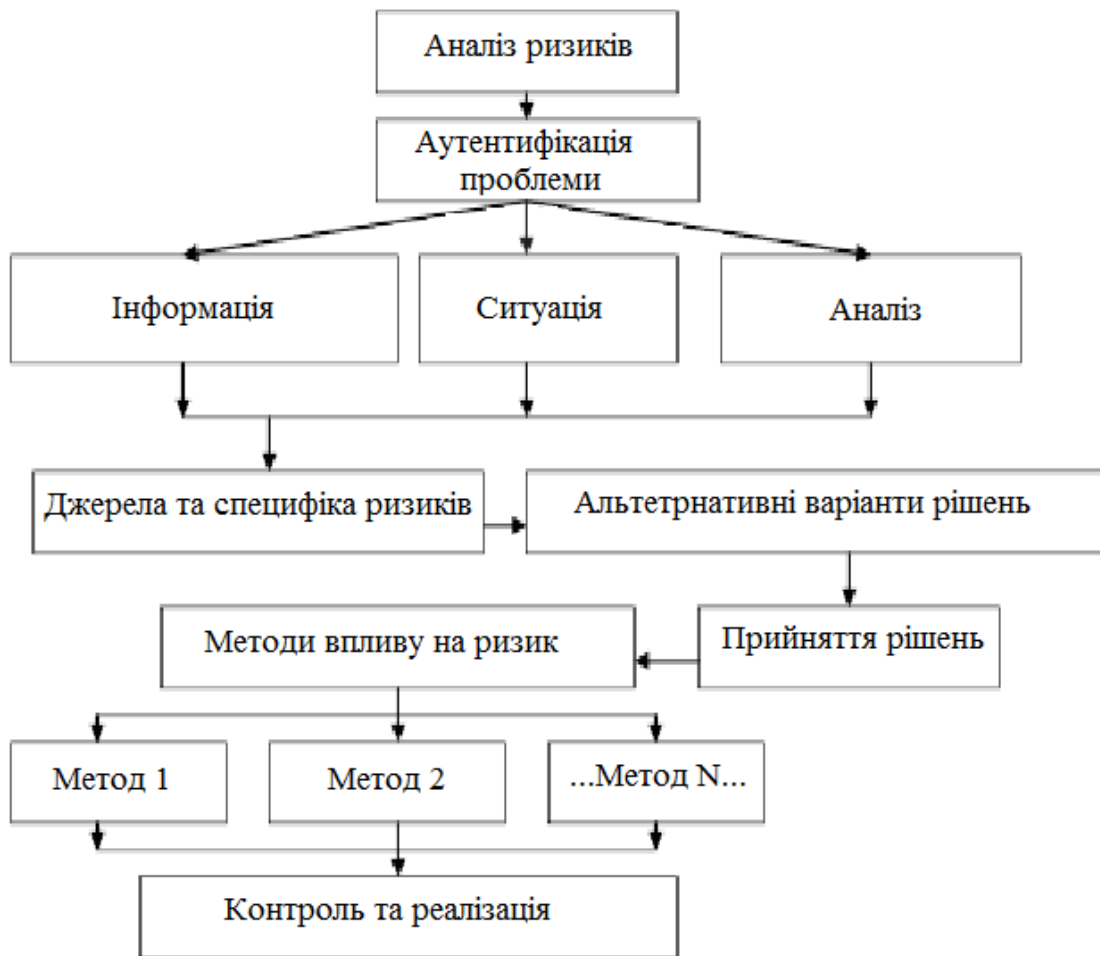

Рис.1 Управління ризиками в процесі формування та реалізації державної політики в галузі педагогічної освіти України

При цьому система контролю, яка є підсистемою управління ризиками, дозволить проводити моніторинг в єдиній системі, що включає організаційно-функціональну структуру, принципи контролю, процеси, процедури і методи, прийняті як засоби для ефективного розвитку системи педагогічної освіти. Ця система має включати контроль і перевірку на:

- дотримання вимог законодавства України в галузі педагогічної освіти;
- виконання наказів і розпоряджень;
- точність і повноту фінансової звітності;
- точність і повноту процесів і процедур, що стосуються навчання, досліджень, академічного середовища, виховної роботи, соціальних

програм, міжнародної діяльності і т. ін., а також підтверджувальної документації;

– запобігання помилок і спотворень.

Водночас система контролю має включати в себе п'ять рівнів:

- 1) управлінський контроль – Міністерство освіти і науки;
- 2) виявлення та оцінювання ризику – Міністерство освіти і науки, департаменти освіти і науки;
- 3) здійснення дворівневого контролю й розділення повноважень і відповідальності – поділ на структурні підрозділи, що мають свої функції, завдання, відповідальність, повноваження і т. ін.;
- 4) інформація та взаємодія – звітність;
- 5) виявлення та виправлення недоліків – служба внутрішнього аудиту профільних педагогічних навчальних закладів, департаменти освіти і науки, Міністерство освіти і науки.

На нашу думку, на процес формування та реалізації державної політики у сфері педагогічної освіти найбільш істотний вплив можуть чинити такі види ризиків:

- нестабільність законодавства й поточної соціально-економічної ситуації в державі;
- невизначеність політичної ситуації, ризик несприятливих соціально-економічних змін у країні та окремих регіонах;
- коливання ринкової кон'юнктури у сфері освітніх послуг (маркетингові ризики);
- невизначеність цілей, інтересів і поведінки об'єктів та суб'єктів державної політики в галузі педагогічної освіти (соціальні ризики) і т. ін.

Також світова практика засвідчила, що найбільш оптимальним у процесі формування та реалізації державної політики (у нашому випадку – у галузі педагогічної освіти) є використання методу проектного ризику.

Проектний ризик – це величина, що характеризує ймовірність виникнення того чи іншого рівня невідповідностей з прогнозованим варіантом мети, ймовірність настання подій із негативними наслідками в результаті певних управлінських рішень чи дій. У разі виникнення він робить негативний вплив на реалізацію державної політики.

Крім того, проектний ризик – це збіг обставин, що, за оцінками учасників, можуть мати несприятливий вплив на вигоду, заплановану на отримання в результаті виконання проекту. Виходячи з цього, проектний ризик має три основні властивості – обставини, ймовірність настання і збитки від настання.

Важливо відзначити, що проектний ризик неможливо усунути, проте можна мітигувати, тобто діями проектної команди до настання ризику зменшувати (якщо можливо) ймовірність і мінімізувати збитки від можливого наступу. Для того щоб почати пом'якшувати або усувати ризики, слід прояснити, які саме ризики є небезпечними. Це можна зрозуміти через розрахунок пріоритету ризиків (Severity).

Щоб розрахувати пріоритет ризику, потрібно мати два основні параметри – коефіцієнт впливу ризику (Impact) і ймовірність виникнення ризику (Probability). Формула розрахунку виглядає таким чином: $Severity = Impact \times Probability$, де Impact – значення від 1 до 3 (1 Low, 2 Medium, 3 High), Probability – також від 1 до 3 (1 Low, 2 Medium, 3 High) [5].

Аналіз матеріалів засвідчує, що в роботі з проектними ризиками можна:

- виключити ризик (модернізувати (змінити) державну політику у сфері педагогічної освіти для усунення ризику);
- пом'якшити ризик (використовувати стратегію зменшення ризику);
- прийняти ризик (не змінювати державну політику у сфері педагогічної освіти, а зайнятися управлінням ризику).

Доцільно сказати, що також існують якісне й кількісне оцінювання ризиків. Якісне оцінювання проводиться з метою виявлення ризиків на різних стадіях реалізації проекту. Кількісне оцінювання ризиків проводиться за такими

методами [6]:

- 1) метод експертних оцінок;
- 2) метод використання аналогів;
- 3) статистичний метод;
- 4) група аналітичних методів: обчислення та аналіз критеріїв, побудова діаграми чутливості, використання апарату математичної статистики, побудова сценаріїв розвитку проекту, метод Монте-Карло (розташовуються в міру збільшення складності обчислення).

При цьому слід зазначити, що основні методи оцінювання ризиків мають свої переваги й недоліки, тому доцільно використовувати комплексний підхід, у межах якого можна використовувати:

- метод сценаріїв (розробляються кілька сценаріїв розвитку державної політики в галузі педагогічної освіти. Уважаємо достатнім обмежитися оптимістичним, песимістичним і реалістичним);
- дерево рішень (можна застосовувати за умови наявності кінцевої кількості варіантів розвитку державної політики в галузі педагогічної освіти; особливо корисно в ситуаціях, коли рішення, що ухвалюються в кожен момент часу, залежать від рішень, ухвалених раніше, і своєю чергою визначають дальший розвиток подій);
- метод Монте-Карло (заснований на імітаційному моделюванні розвитку державної політики у сфері педагогічної освіти);
- метод достовірних еквівалентів;
- аналіз чутливості (полягає в аналізі кожного чинника, що впливає на успіх державної політики, окремо).

Результати аналізу ризиків і планування дій щодо їх мінімізації також можна подати у вигляді Карти ризиків. Однак не слід формально підходити до розроблення такого документа. Цілей, що анонсує державна політика щодо розвитку системи педагогічної освіти, може бути не досягнуто в разі, якщо в процесі реалізації державна політика піддається впливу ризиків, що не були

виявлені або ними не керували.

Висновки з даного дослідження. Проведене дослідження дозволяє зробити висновок, що процес формування та реалізації державної політики в галузі педагогічної освіти може супроводжуватися певними ризиками. Чим точніше буде прораховано ці ризики і продумано заходи для їх усунення, тим вищою є ймовірність досягнення цілей державної політики в галузі педагогічної освіти в межах установлених термінів і запланованих цілей. Створення системи управління ризиками з урахуванням їх прогнозу дозволить оцінити можливі ризикові події та оперативно вжити локалізацію й усунення причин виникнення ризиків.

Перспективи подальших розвідок. Зважаючи на сказане, дальші дослідження доцільно спрямувати на аналіз методів оцінювання ризиків на основі сценарного підходу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Феденко Л. Н. ФГОС как механизм проектирования образовательного потенциала страны // Просвещение. – Выпуск 27, 12/2009. – С. 2-14.
2. Десятнюк О. Податкові ризики: сутність та об'єктивна необхідність моніторингу / Оксана Десятнюк // Наука молода. – 2004. – № 2 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.library.tane.edu.ua/images/nauk_vydannya/WSueqy.pdf
3. Ільяшенко В. Загальна класифікація ризиків у системі прийняття та реалізації державно-управлінських рішень: теоретико-методичний аспект / В. Ільяшенко, М. Соболев // Публічне управління : теорія і практика . – 2009. – № 1. – С. 92-97.
4. Charette R.N. Applications Strategies for Risk Analysis.-New York, v.p. : Mc GrewHill, 1990. – 570 p.
5. Королькова Е. М. Риск-менеджмент: управление проектными рисками : учебное пособие для студентов экономических специальностей / Е. М. Королькова. – Тамбов : Изд-во ФГБОУ ВПО «ТГТУ», 2013. – 160 с.
6. Стратегічне управління : навч. посіб. / [Порохня В.М., Безземельна Т.О., Кравченко Т. А.]. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 224 с.

Statement of the problem and urgency. The current situation of modernization processes of formation and implementation of public policies on teacher education objective requires the realization that today meet the challenges of modernization "is impossible without the predictive representations of the consequences of their implementation, the probabilistic estimates of future results and

ways of development of education and research risks the likelihood of an unfavorable outcome compared to projected emissions due to inherent to any innovation project uncertainty". As a result, today more and more evident to stakeholders at the national level is the urgency to address the issue of risk management in the formation and implementation of state policy in the field of education, including teacher.

That is why **the purpose of the article and our task was to study** the risks arising in the formation and implementation of state policy in the field of teacher education and the definition of risk management methodologies.

Summary. Detailed analysis of the formation and implementation of state policy in the field of teacher education shows that there is insufficient domestic practice skills in identifying risks, lack of a systematic understanding of the relationship between different types of risk scenarios limited understanding of the "worst scenario". In addition, in the implementation of state policy in the field of teacher education in Ukraine does not fully apply coordination functions between practices risk mitigation and risk management.

Based on these positions, we define "risk in the formation and implementation of state policy in the field of teacher education" as the possibility of unfavorable situation or of failure of the system of teacher education as a result of certain administrative decisions or actions.

Based on the foregoing, the main risks of the process of formation and implementation of public policies on teacher education we assign: financial and economic risks – lack of financing, including from the regions, municipalities, educational institutions; legal risks – rejection or delay taking the necessary regulations, significant changes in laws and regulations affecting the formation and implementation of state policy in the field of teacher education; organizational and management risks – lack of work issues solved within the framework of state policy in the field of teacher education, lack of management capacity, inadequate system of monitoring of public policy, lagging behind the timing of events; social risks associated with the resistance of the population, professional public and political

parties and movements purposes and implementation of state policy in the field of teacher education.

Agreeing with the opinion of others, we define the following risk groups : mega-risk group (formed due to risk factors that occur across the world system of teacher education); macro risk group (formed due to risk factors that occur in the formation and implementation of state policy in the field of teacher education Ukraine); meso-risk group (formed due to risk factors that occur on the scale of implementation of state policy in the field of teacher education Ukraine); group micro risks (formed due to risk factors that occur in scale organizational unit and / or of public administration in the field of teacher education).

In our opinion, the formation and implementation of state policy in the field of teacher education most significant impact may provide the following risks: unstable legislation and current socio-economic situation in the country; uncertain political situation, the risk of adverse socio-economic changes in the country and some regions; fluctuations in market conditions in educational services (marketing risks); uncertainties goals, interests and behavior of objects of state policy in the field of teacher education (social risks), etc.

In addition, international practice has shown that the most suitable in the formation and implementation of public policy (in this case in the field of teacher education) is to use the method of project risk.

Project risk – a value that describes the probability of a given level of inconsistencies with the projected goal variant, the probability of events with negative implications as a result of certain administrative decisions or actions. In the event of it has a negative impact on the implementation of public policy.

In addition, project risk - a coincidence that, according to participants, can have an adverse effect on benefits planned for as a result of the project. Accordingly, the project risks has three main properties: circumstances and likelihood of damage from the attack.

Importantly, the project risks can not be eliminated but can mityhuvaty, that the actions of the project team to reduce the risk of occurrence (if possible) and minimize the likelihood of damage from possible attack. In order to begin to mitigate or eliminate risks need to clarify what the risks are dangerous. This can be understood by calculating risk priority (Severity).

To calculate the risk priority, you have two main options - rate risk exposure (Impact) and probability of risk (Probability). The formula is as follows:

$$\text{Severity} = \text{Impact} \times \text{Probability},$$

where Impact - from 1 to 3 (1 Low, 2 Medium, 3 High), Probability - also from 1 to 3 (1 Low, 2 Medium, 3 High).

Analysis of the shows that when dealing with project risks can: eliminate risk (upgrade (change) government policy in the field of teacher education to address risk); mitigate risk (use risk reduction strategy); take risks (do not change the state policy in the field of teacher education, and to engage in risk management).

The results of risk analysis and planning to minimize them can also be represented as a Maps risk. It should not be a formal approach to the development of this document. Goals, announcing a state policy on development of teacher education cannot be achieved if in the implementation of government policies subjected to exposure risks that were not detected or are not managed.

Conclusions and outcomes. The study leads to the conclusion that the formation and implementation of state policy in the field of teacher education may be associated with certain risks. The more of these risks will be calculated and thought out measures to address them, the higher the probability of achieving public policy objectives in the field of teacher education within the planned deadlines and targets. Creating a risk management system based on their prediction to assess the possible risk events and quickly take localize and eliminate the causes of risk. In view of the above, further researches should be spent on research methods for risk assessment based on the scenario approach.